31999R1599

L 189/1 *ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ* 22.7.1999

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1599/1999
ze dne 12. července 1999
o uložení konečného vyrovnávacího cla z dovozu drátů z korozivzdorné oceli o průměru nejméně 1 mm pocházejících z Indie a konečném výběru uloženého prozatímního cla a o zastavení řízení týkajícího se dovozu drátů z korozivzdorné oceli o průměru nejméně 1 mm pocházejících z Korejské republiky

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství [1], a zejména na články 14 a 15 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Komisí po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. PROZATÍMNÍ OPATŘENÍ

(1) Nařízením (ES) č. 618/1999 [2] (dále jen „prozatímní nařízení“) Komise uložila prozatímní vyrovnávací cla z dovozů drátů z korozivzdorné oceli o průměru nejméně 1 mm (dále jen „silné dráty z korozivzdorné oceli“ nebo „dotyčný výrobek“) pocházejících z Indie a Korejské republiky (dále jen „Korea“) a kódu KN ex 7223 00 19.

B. DALŠÍ POSTUP

(2) Po sdělení podstatných skutečností a úvah, na jejichž základě bylo rozhodnuto uložit prozatímní opatření pro dovoz silných drátů z korozivzdorné oceli pocházejících z Indie a Korey (dále jen „sdělení“), předložilo několik zúčastněných stran písemné připomínky. Strany, které to požadovaly, dostaly rovněž příležitost být vyslechnuty.

(3) Komise nadále hledala a ověřovala všechny informace, které považovala za nezbytné pro své konečné nálezy.

(4) Všechny strany byly informovány o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě se má doporučit toto:

i) uložení konečných vyrovnávacích cel na dovozy z Indie a konečné vybírání částek zajištěných prozatímními cly z těchto dovozů, a

ii) ukončení řízení proti dovozům z Korey bez uložení opatření.

Byla rovněž stanovena lhůta, ve které mohou strany po tomto sdělení vyjádřit své stanovisko.

(5) Ústní a písemné připomínky smluvních stran byly zváženy a tam, kde to bylo vhodné, byly odpovídajícím způsobem upraveny prozatímní nálezy.

C. DOTYČNÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

(6) Zvažovaný výrobek je silný drát z korozivzdorné oceli obsahující nejméně 2,5 % hmotnostních niklu, jiný než obsahující nejméně 28 % hmotnostních, avšak nejvýše 31 % hmotnostních niklu a nejméně 20 % hmotnostních, avšak nejvýše 22 % hmotnostních chromu.

(7) V předběžné fázi šetření bylo zjištěno, že existují rozdíly ve fyzikálních vlastnostech a použití mezi silným drátem z korozivzdorné oceli, kterého se týká toto šetření, tj. drátem o průměru nejméně 1 mm (silný drát), a drátem z korozivzdorné oceli o průměru méně než 1 mm (slabý drát). Z těchto důvodů se rovněž zdálo, že není žádná nebo je jen velmi omezená možnost vzájemné zaměnitelnosti silného a slabého drátu. V prozatímním nařízení však bylo rovněž konstatováno, že až do konečné fáze se bude dále zkoumat otázka, zda je možné jasně rozlišovat mezi oběma těmito výrobky.

(8) Na základě dalších informací získaných od zúčastněných stran se má za to, že silný drát a slabý drát jsou dva rozdílné výrobky, neboť mají různé fyzikální vlastnosti a používají se k různým účelům. Za prvé, pokud jde o fyzikální vlastnosti, jsou pevnost v tahu, zrnitá struktura a potah silného drátu z korozivzdorné oceli jiné než u slabého drátu z korozivzdorné oceli. Za druhé, pokud jde o různé

[1] Úř. věst. L 288, 21.10.1997, s. 1.
[2] Úř. věst. L 79, 24.3.1999, s. 25.

použití obou výrobků, bylo zjištěno, že silné dráty se používají na více zatěžované mechanické součásti, například k připevňování/uzavírání, jako výrobky ke zpevňování zdí, svařovací dráty, atd. Naproti tomu slabé dráty se zpravidla používají na přesné součástky, například síta a filtry (drátěné pletivo) s malými otvory k filtrování velmi jemných nebo malých částic (například prachové filtry a chemické filtry), pro lékařské/chirurgické účely, atd.

(9) Na základě výše uvedeného byl stanoven závěr, že slabé a silné dráty jsou dva rozdílné výrobky, které mají různé vlastnosti a použití, a že z hlediska uživatelů drátů z korozivzdorné oceli nejsou vzájemně zaměnitelné.

(10) Protože žádná ze zúčastněných stran nepředložila žádné argumenty k předběžným nálezům Komise o dotyčném výrobku a k úvahám o podobném výrobku, potvrzují se tímto skutečnosti a nálezy uvedené v bodech 7 až 12 odůvodnění prozatímního nařízení.

D. **SUBVENCE**

I. INDIE

1. **Program „Passbook Scheme“ (PBS) a program „Duty Entitlement Passbook Scheme“ (DEPB)**

(11) Indická vláda (dále jen „IV“) a devět vyvážejících výrobců tvrdili, že tyto programy, které jsou popsány v bodech 14 až 25 a 26 až 35 odůvodnění prozatímního nařízení, byly Komisí nesprávně hodnoceny, pokud jde o rozsah subvence a částku vyrovnávacího příspěvku. Zejména uvádějí, že hodnocení příspěvků podle těchto programů Komisí bylo nesprávné, protože za subvenci podle článku 2 nařízení (ES) č. 2026/97 (dále jen „základní nařízení“) by bylo možné považovat pouze nadměrné vrácení cla.

(12) Komise použila níže uvedenou metodu ke zjištění, zda PBS a DEPB představují napadnutelné subvence, a pokud ano, tak i k výpočtu částky příspěvku. Podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení došla Komise k závěru, že tyto programy zahrnují finanční příspěvek IV, protože příjmy IV (tj. dovozní cla z dovozů), které jsou jinak splatné, nejsou vybrány. Vzniká také výhoda pro příjemce, protože vyvážející výrobci nemusí platit normální dovozní cla.

(13) Čl. 2 odst. 1 písm. a) bod ii) základního nařízení však stanoví výjimku z tohoto obecného pravidla mimo jiné pro programy navracení a náhradního navracení, které odpovídají přísným pravidlům stanoveným v příloze I písm. i) a v příloze II (definice a pravidla pro navracení) a příloze III (definice a pravidla pro náhradní navracení).

(14) Při rozboru Komise zjistila, že ani PBS ani DEPB nepředstavují navrácení nebo náhradní navrácení. Tyto programy neobsahují závazek dovážet pouze zboží, které se spotřebovává při výrobě vyváženého zboží (příloha II základního nařízení). Navíc neexistuje ověřovací systém, kterým by se kontrolovalo, zda se dovezené výrobky během výrobního procesu skutečně spotřebovávají. Stejně tak se nejedná o program náhradního navracení, protože dovážené zboží nemusí být ve stejném množství a nemusí mít stejné vlastnosti jako vstupy z místních zdrojů, které byly využity při výrobě vyváženého zboží (příloha III základního nařízení). Nakonec mohou vyvážející výrobci dostat příspěvky z programu PBS a DEPB bez ohledu na to, zda vůbec nějaké vstupy dovážejí. Vývozce dostane příspěvek prostě za to, že vyváží zboží, a nemusí prokazovat, že skutečně dovezl vstupní materiál; v programu PBS a DEPB tak mají nárok na příspěvky vyvážející výrobci, kteří si opatřují všechny vstupy na místě a zboží, které by se mohlo použít jako vstupy, nedovážejí. Programy PBS a DEPB proto nesplňují žádné z ustanovení přílohy I až III. Protože se tato výjimka z definice subvence podle článku 2 základního nařízení z tohoto důvodu neuplatňuje, odpovídá napadnutelná subvence poskytnuté celkové částce dovozních cel normálně splatných za všechny dovozy.

(15) Z výše uvedeného jasně vyplývá, že nadměrné navracení dovozních cel je základem pro výpočet částky příspěvku pouze v případě programů navracení a náhradního navracení v dobré víře. Protože je stanoveno, že programy PBS a DEPB nepatří do jedné z těchto dvou kategorií, odpovídá příspěvek celkové částce vráceného dovozního cla, a nikoli jakémukoli předpokládanému nadměrnému vrácení.

(16) IV a devět vyvážejících výrobců tvrdili, že hodnocení těchto programů neodpovídá předběžným nálezům v souběžném antidumpingovém šetření, protože Komise v tomto antidumpingovém šetření udělila příspěvek na dovozní cla, která nebyla zaplacena v programech PBS a DEPB za dovezené vstupy skutečně spotřebované při výrobě vyváženého zboží.

(17) Podle čl. 2 odst. 10 písm. b) základního antidumpingového nařízení, nařízení (ES) č. 384/96 ([1]), se příspěvek uděloval pouze tehdy, bylo-li prokázáno, že materiály, za něž bylo zaplaceno dovozní clo, byly fyzicky začleněny do dotyčného výrobku prodávaného na místním trhu a že ve vztahu k výrobku vyváženému do Společenství nebyla dovozní cla vybrána nebo navrácena. I když takový příspěvek nakonec sníží dumpingové rozpětí, není v šetření zaměřeném na subvence relevantní, protože u programů PBS a DEPB již bylo zjištěno, že jsou z výše uvedených důvodů napadnutelné na základě ustanovení základního nařízení. Jak bylo výše vysvětleno, jakmile se zjistí, že taková napadnutelná subvence existuje, odpovídá příspěvek příjemci celé částce dovozního cla, které vyvážející výrobce nezaplatil ze všech dovozních transakcí. V tomto ohledu není úkolem Komise rekonstruovat programy PBS a DEPB, aby určila, které výrobky byly zpracovány a které zpracovány nebyly. Navíc je třeba zdůraznit, že účel, metodika výpočtu a právní základna jsou zcela jiné při zkoumání napadnutelnosti nějakého nařízení na jedné straně než při zkoumání napadnutelnosti příspěvku na zpracované vstupy na straně druhé. Při zkoumání sporného příspěvku v rámci antidumpingového šetření je třeba upravit normální hodnoty. Zkoumání napadnutelnosti nějakého nařízení v šetření zaměřeném na subvence je naproti tomu zaměřeno na to, aby byly zjištěny příspěvky vývozcům v rámci tohoto nařízení. Kromě toho je metoda výpočtu jiná v antidumpingovém šetření než v šetření zaměřeném na subvence. Zatímco v antidumpingových případech se příspěvek uděluje pouze ve vztahu k vývozu dotyčných výrobků do Společenství, v šetření zaměřeném na subvence se zkoumají příspěvky ve vztahu ke všem vývozům všech výrobků do všech míst určení podle čl. 7 odst. 2 základního nařízení a „Obecných zásad pro výpočet částky subvence v šetřeních zaměřených na vyrovnávací clo“ (dále jen „obecné zásady pro výpočet“) ([2]).

(18) IV a devět vyvážejících výrobců dále uvádějí, že Komise měla zkoumat, zda ve skutečnosti došlo k nadměrnému vrácení dovozních poplatků ze vstupů spotřebovaných ve výrobním procesu.

(19) Jak již bylo vysvětleno v bodech 12 až 15 odůvodnění, přílohy II a III obsahují pravidla pro zjištění, zda určitý program představuje navrácení cla nebo náhradní navrácení. Nadměrné vrácení dovozního cla je základem pro výpočet částky příspěvku pouze v případě programů navracení a náhradního navracení. Tento argument nelze přijmout, protože nadměrné navrácení vzniká pouze v kontextu hodnocení řádně vytvořených programů navracení/náhradního navracení a bylo zjištěno, že programy PBS a DEPB nejsou programy navracení nebo náhradního navracení ve smyslu přílohy I písm. i) a příloh II a III základního nařízení.

(20) IV a devět vyvážejících výrobců tvrdí, že Komise nezkoumala, zda má IV vytvořený systém nebo postup pro ověřování, které vstupy byly spotřebovány v procesu výroby vyvážených výrobků a v jakém množství. IV tvrdí, že standardní normy pro vstup a výstup („standard input/output norms“) představují dostatečný systém ověřování.

(21) Tento argument se vztahuje k záležitosti, zda lze programy PBS a DEPB považovat za programy navracení nebo náhradního navracení. Protože bylo zjištěno, že programy PBS a DEPB nejsou programy navracení nebo náhradního navracení ve smyslu přílohy II a přílohy III základního nařízení, není třeba provádět další zkoumání. I kdyby programy PBS a DEPB měly splnit kriteria příloh II a III, je třeba dojít k závěru, že neexistuje žádný přiměřený systém ověřování. Normy sledující vstupy a výstupy jsou seznamem možných položek, které se mohou spotřebovávat při procesu výroby, a jejich množství. Normy sledující vstupy a výstupy však nejsou ověřovacím systémem ve smyslu odstavce 5 přílohy II základního nařízení. Tyto normy se nezabývají ověřováním vstupů, které se skutečně spotřebovávají ve výrobním procesu, a nestanoví ověřovací systém, zda byly tyto vstupy účinně dovezeny.

(22) IV a devět vyvážejících výrobců dále uvedlo, že Komise nesprávně vyrovnávala hodnotu kreditních částek (dobropisů) v licenci DEPB namísto čisté hodnoty při prodeji licence. Jedna společnost uvedla, že daň z obratu, která byla zaplacena při prodeji licence, se musí odečíst z celkové částky subvence.

(23) Podle současných ustanovení DEPB má společnost, která získala licence, dvě možnosti: dovézt jakýkoli výrobek (kromě položek uvedených v negativním seznamu) s využitím dobropisů na vyrovnání příslušného dovozního cla, nebo převést licenci na nějakou třetí stranu. Jak je vysvětleno v bodu odůvodnění 34 v prozatímním nařízení, je Komise toho názoru, že „prodej licence za cenu nižší než nominální hodnota je čistě obchodní rozhodnutí, které nemění příspěvek získaný z daného programu“. Navíc

([1]) Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 905/98 (Úř. věst. L 128, 30.4.1998, s. 18).
([2]) Úř. věst. C 394, 17.12.1998, s. 6.

uvádí článek 7 základního nařízení seznam prvků, které lze odečíst od částky subvence. Jakékoli poplatky za podání žádosti nebo nezbytné náklady vynaložené na to, aby žadatel byl způsobilý pro získání subvence nebo aby subvenci získal, se mohou odečíst od částky subvence. Převod nižší částky příspěvku než částka skutečně udělená a daň z prodeje se nemohou považovat za oprávněný odečet ve smyslu článku 7 základního nařízení, protože tyto prvky nejsou nezbytným nákladem na získání způsobilosti pro získání subvence nebo na získání subvence.

(24) IV a devět vyvážejících výrobců uvedlo, že Komise dvakrát vyrovnávala část příspěvků podle těchto programů kvůli překrývání mezi tímto řízením a šetřením zaměřeným na hladké tyče z korozivzdorné oceli.

(25) Komise používala stejnou metodu jako v případě antibiotik ([1]) a v případě tyčí z korozivzdorné oceli ([2]). Podle čl. 7 odst. 2 základního nařízení byla částka napadnutelné subvence stanovena přidělením hodnoty celé subvence převyšující úroveň všech vývozů. Protože vývozní subvence nebyly svázány s vývozem dotyčného výrobku, ale s celkovým vývozem společností, došla Komise k závěru, že je vhodné použít tuto metodu. Při použití této metody nedocházelo k dvojímu započtení příspěvků, které již byly vyrovnány v řízení, které se týkalo tyčí z korozivzdorné oceli, protože tyto subvence byly poskytnuty na veškerý vývoz.

(26) Jedna společnost, Raajratna Metal Industries Ltd., vznesla námitky proti metodě použité Komisí při výpočtu příspěvku podle programů PSB a DEPB. Tvrdí, že se mají brát v úvahu pouze kreditní částky získané k dotyčnému výrobku v době šetření. Tato částka, uvádí společnost, by se měla potom při výpočtu příspěvku přiřadit k příslušnému obratu vývozu dotyčného výrobku.

(27) Komise soudí, že kdyby měla přijmout tento argument, vyrovnával by se vlastně možný příspěvek a nikoli skutečný příspěvek načtený za dobu šetření. Protože se subvence může považovat za udělenou určité společnosti teprve v okamžiku, kdy se kredit využije, rozhodla Komise, že skutečný příspěvek společnosti nejlépe vyjadřuje celková využitá debetní položka. Uvedený argument se proto zamítá.

2. **Program „Export Promotion Capital Goods Scheme" (EPCGS)**

(28) Tři společnosti vznesly návrh v souvislosti s programem Export Promotion Capital Goods (EPCGS), popsaným v bodech odůvodnění 36 až 39 prozatímního nařízení. Jde o rozdělování příspěvků na období obvyklé doby odpisování dlouhodobých aktiv.

(29) Tvrdily, že existuje rozpor mezi dobou odpisování použitou ve sdělení Komisi a dobou odpisování podle prozatímního nařízení. Komise stanovila na základě trvání dob odpisování používaných vyvážejícími výrobci dotyčného výrobku jako průměrnou dobu odpisování 12 let. Tato doba odpisování byla použita v prozatímním nálezu a bude potvrzena v konečné fázi. Částka subvence podle programu EPCGS byla rozdělena do 12 let v souladu s čl. 7 odst. 3 základního nařízení.

(30) Jedna společnost uvedla, že odpisuje dlouhodobá aktiva po dobu 21 let a že by se taková doba odpisování měla používat namísto průměru 12 let.

(31) Jak je uvedeno výše, stanovily služby Komise při zjišťování prozatímních nálezů obvyklou dobu odpisování dlouhodobých aktiv v odvětví drátů z korozivzdorné oceli, tj. 12 let, na základě průměru dob odpisování používaných spolupracujícími indickými vyvážejícími výrobci. To je v souladu s požadavky čl. 7 odst. 3 základního nařízení, kterým se stanoví, že může-li být subvence napojena na pořízení dlouhodobých aktiv, vypočítá se částka napadnutelné subvence rozložením subvence na období odrážející normální odpisování takových aktiv v dotčeném odvětví. S ohledem na toto ustanovení není vhodné používat dobu odpisování specifickou pro danou společnost. Tento návrh se proto zamítá.

([1]) Úř. věst. L 273, 9.10.1998, s. 4.
([2]) Úř. věst. L 202, 18.7.1998, s. 44.

3. **Program vynětí z daně z příjmu**

(32) Jedna společnost, Bhansali Ferromet Ltd., nepředložila kopii svého přiznání k dani z příjmu ve lhůtě stanovené Komisí, a proto byla pro účely vynětí z daně z příjmu považována za nespolupracující. Po upozornění tato společnost kopii svého přiznání k dani z příjmu předložila a bylo zjištěno, že jí nebyly uděleny žádné příspěvky podle tohoto programu. Proto se rozpětí subvence společnosti Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd upravuje na 18,5 %.

4. **Spřízněné společnosti**

(33) Společnosti Isibars Ltd a Isinox Ltd uvádějí, že Komise by je neměla považovat za spřízněné společnosti, protože nejsou oddělené právní subjekty. Kdyby je Komise měla považovat za spřízněné společnosti, měla by použít jinou metodu pro výpočet rozpětí jednotlivé subvence.

(34) Během ověřování bylo zjištěno, že společnosti Isibars a Isinox jsou spřízněné společnosti, protože mají společné akcionáře a společné vedení. Komise při antidumpingových šetřeních a šetřeních sledujících subvence vždy považovala dvě spřízněné společnosti za jeden hospodářský subjekt, aby zabránila obcházení předpisů. Proto nelze tomuto návrhu vyhovět. Pokud jde o výpočet rozpětí subvence, použila Komise metodu váženého průměru jako nejpřiměřenější základ pro zjišťování rozpětí subvence.

5. **Částka napadnutelných subvencí**

(35) S ohledem na konečné nálezy vztahující se k různým výše uvedeným programům dosahuje částka napadnutelných subvencí pro každého vyvážejícího výrobce zahrnutého do šetření následující výše:

	Passbook	DEPB	EPCGS	Daň z příjmu	Celkem
Bhansali Bright Bars	4,1 %	14,4 %	0,0 %	0,0 %	18,5 %
Devidayal	0,0 %	18,4 %	0,0 %	0,0 %	18,4 %
Indore Wire	7,7 %	10,7 %	0,9 %	0,0 %	19,3 %
Isibars/Isinox	4,2 %	7,8 %	1,2 %	0,0 %	13,2 %
Kei Industries	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Macro Bars	9,6 %	12,6 %	0,0 %	3,2 %	25,4 %
Mukand Ltd	7,5 %	5,7 %	0,0 %	0,0 %	13,2 %
Raajratna	23,3 %	13,7 %	0,0 %	5,9 %	42,9 %
Triveni Shinton	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Venus Wire	19,8 %	14,3 %	0,0 %	1,3 %	35,4 %

(36) Částka subvence stanovená s konečnou platností pro indické společnosti jiné než společnosti spolupracující při tomto šetření, vyjádřená jako procentuální podíl z čisté ceny vyplaceně na hranice Společenství, činí 48,8 %, což je souhrn nejvyšší částky udělené kterémukoli spolupracujícímu vývozci v jednotlivých programech.

II. KOREA

1. **Program půjček**

a) *Výpočet referenční úrokové sazby*

(37) S odvoláním na čl. 19 odst. 4 a čl. 6 odst. 1 písm. a), jakož i na body k) a l) přílohy I dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních uvedla korejská vláda (KV), že výše subvence by se měla v případě půjček vypočítávat spíše na základě nákladů vzniklých vládě než na základě příspěvků poskytnutých příjemci.

(38) Má se za to, že ustanovení uváděná KV nejsou pro zkoumané programy půjček uplatnitelná. Čl. 19 odst. 4 dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních stanoví, že se neukládá žádné vyrovnávací clo převyšující částku zjištěné subvence vypočítané na základě uděleného příspěvku. Toto ustanovení bylo dodrženo, neboť výslovná pravidla pro výpočet subvence v případě půjček, tj. článek 5 a čl. 6 písm. b) základního nařízení, které obsahují čl. 14 písm. b) dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních, byla zachovávána. Tato pravidla jasně stanoví, že se má subvence vypočítávat na základě příspěvku, který představuje rozdíl mezi částkou zaplacenou firmou, která dostává půjčku, a částkou, jakou by firma zaplatila za srovnatelnou komerční půjčku. Čl. 19 odst. 4 dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních nevytváří požadavek na výpočet subvence na základě nákladů pro vládu. Čl. 6 odst. 1 písm. a) se týká domněnky o vážné újmě za určitých okolností, což nelze v řízení k vyrovnávacímu clu použít. Písmeno k) přílohy I dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních, které se opakuje v příloze I základního nařízení, stanoví zvláštní pravidla pro vývozní úvěry, které představují výjimku z obecných pravidel pro výpočet subvencí v případě půjček. Písmeno l) samo o sobě nestanoví, že se má používat výpočet na základě nákladů pro vládu, a nikoli výslovná pravidla článku 5 a čl. 6 písm. b) základního nařízení, a to zejména proto, že toto písmeno bylo již přítomno ve vysvětlujícím seznamu vývozních subvencí, přijatém během tokijského kola jednání Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) v době, kdy výpočet na základě příspěvku příjemci nebyl ještě součástí pravidel Světové obchodní organizace (WTO).

(39) KV dále uvedla, že srovnání úroku zaplaceného podle programu vládních půjček s úrokem z komerční půjčky by nesprávně předpokládalo, že jsou úrokové sazby u všech půjček v daném hospodářství stejné.

(40) Komise nepředpokládá, že jsou všechny půjčky stejné, ale použila na základě požadavku čl. 6 písm. b) základního nařízení jako referenční půjčky, které byly považovány za srovnatelné na základě doby splácení, jistiny a účelu půjčky.

(41) KV konečně také uvedla, že příslušná referenční úroková sazba by měla být spíše úroková sazba srovnatelné půjčky poskytnuté ve stejné době jako dotčená půjčka, než aby se používala úroková sazba převažující v době šetření, protože během doby šetření byla úroková sazba kvůli finanční krizi neobvykle vysoká.

(42) V průběhu šetření se zjistilo, že úrokové sazby za půjčky poskytované na komerčním základě reagují na tržní podmínky tím, že se během doby mění. Takové půjčky by měly vykazovat stejné úrokové sazby v době šetření bez ohledu na to, zda byly nebo nebyly poskytnuty ve stejné době jako vládní půjčka. Komise by se tak neodchýlila od svého obvyklého postupu stanoveného základním nařízením a od obecných zásad pro výpočet. Tento požadavek se proto zamítá.

(43) Dva korejští vyvážející výrobci uvedli, že rozdělení půjček Komisí do pěti kategorií podle částky jistiny je svévolné a neodpovídá obvyklému postupu korejských bank a že v důsledku toho není stanovení úrokové sazby na základě částky půjčky vhodnou metodou pro stanovení referenční úrokové sazby. Jeden korejský vyvážející výrobce uvedl, že jelikož korejské banky neberou v úvahu částku půjčky jako určující faktor pro úrokovou sazbu, měla by Komise používat jako jediný standard skutečnou průměrnou úrokovou sazbu z komerčních půjček daného výrobce. Dva korejští vyvážející výrobci rovněž uvedli, že Komise by měla používat úrokové sazby z obchodních půjček jako referenční úrokovou sazbu pro půjčky EXIM-SM.

(44) Jako odpověď na tato tvrzení se má za to, že čl. 6 písm. b) základního nařízení jasně stanoví, že standardem pro výpočet subvence je srovnatelná komerční půjčka, kterou by společnost mohla skutečně získat na trhu. Proto se ve Společenství uplatňuje v této oblasti, jak je stanoveno v obecných zásadách pro výpočet, postup, při němž se srovnávají půjčky s podobnou částkou, účelem a dobou splácení. Obchodní půjčky (trade loans, tj. krátkodobé půjčky na provozní účely) získané korejskými vyvážejícími výrobci se liší co do účelu (viz bod 126 odůvodnění základního nařízení) a doby půjčky od dotčených půjček EXIM-SM, a proto nejsou srovnatelné. Tyto požadavky se proto zamítají.

(45) Tito dva korejští vyvážející výrobci dále uvedli, že Komise používá mimořádně vysoké úrokové sazby, které vyplývaly z finanční krize v Koreji, jako referenční úrokové sazby pro výpočet subvence z půjček poskytnutých před krizí.

(46) Čl. 6 písm. b) základního nařízení uvádí, že se příspěvek vypočítává porovnáním úrokových měr z vládních půjček s úrokovými sazbami ze srovnatelných komerčních půjček. Za tímto účelem byly srovnávány průměrné úrokové sazby z vládních půjček s průměrnými úrokovými sazbami srovnatelných komerčních půjček v době šetření. Toto tvrzení se proto zamítá.

b) *Půjčka „Fishing Net Production Loan" (FNPL)*

(47) KV uvedla, že protože tato půjčka je specifická pro odvětví rybářských sítí, nepředstavuje příspěvek pro vývozce drátu z korozivzdorné oceli ani není specifická pro výrobní odvětví korozivzdorné oceli. Navíc by společnost vyrábějící jak rybářské sítě, tak drát z korozivzdorné oceli řídila finanční zdroje a jejich účetnictví odděleně.

(48) V průběhu šetření bylo zjištěno, že vyvážející výrobci drátu z korozivzdorné oceli dostali takovou půjčku, což je napadnutelné, protože – jak připouští KV – tato půjčka je specifická pro odvětví rybářských sítí. Má se za to, že je nepodstatné, že uvedený program není specifický pro výrobní odvětví vyrábějící sledovaný výrobek, protože program je specifický jako takový a jeho výhody lze spojovat s výrobou dotyčného výrobku. Později uvedená skutečnost platí, protože subvencovaná půjčka snížila celkové náklady financování výrobce, což rovněž prospívá dotyčnému výrobku. Nebyl předložen žádný důkaz o tom, že je řízení finančních zdrojů dotčenými vyvážejícími výrobci uskutečňováno takovým způsobem, aby celkové finanční náklady společnosti nebyly ovlivněny poskytnutím půjčky. Proto se toto tvrzení zamítá.

c) *Půjčky „SMEs Start-up and Promotion Fund" (SME-SPFL)*

(49) KV tvrdila, že půjčky typu C poskytované v rámci „Pusan Metropolitan City Support Fund Establishment and Operation By-law" nejsou podmíněny uskutečněním vývozu, protože osm hlavních a 12 dalších kriterií určujících způsobilost pro poskytnutí takové půjčky je objektivních a neutrálních. Jediný prvek spojený s vývozem je skutečnost, že se bere jako vedlejší faktor v úvahu, pokud malé a střední podniky prodávají na vývoz více než 20 % svého celkového obratu. Účelem programu není podporovat vývoz, ale využívat podíl vývozu jako nepřímý ukazatel činností zaměřených na technický vývoj.

(50) Má se za to, že i když je podmínka spojená s uskutečněním vývozu jedním z několika kriterií, je kvůli ní přesto tento program na uskutečnění vývozu závislý, a proto je specifický. To je jasně stanoveno v čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení, kde se uvádí, že subvence, které jsou ze zákona nebo ve skutečnosti závislé, ať už kvůli jedné podmínce nebo kvůli několika podmínkám, na uskutečnění vývozu, se považují za specifické. Protože jedním z prvků, které musí brát v úvahu orgán poskytující půjčku, je dosažení minimálního podílu vývozu na celkovém obratu, je tento požadavek závislosti na uskutečnění vývozu splněn, protože společnosti by nemohly získat výhody, kdyby nepřekročily určitou úroveň prodeje na vývoz. Tvrzení KV se proto zamítá.

d) *Půjčka „Technology Development Business Loan" (TDBL)/„Science and Technology Promotion Fund" (STPF)*

(51) KV uvedla, že tyto programy poskytují podporu na výzkumné činnosti v souladu s čl. 8 odst. 2 písm. a) dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních, a proto jsou nežalovatelné a nenapadnutelné. Navíc jsou vývoj techniky a podpora vědy a techniky objektivní a neutrální kriteria ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních a uvedené programy jsou obecně dostupné všem odvětvím, která investují do projektů zaměřených na vývoj techniky, a proto nejsou specifické. Pokud jde o STPF, KV dále uvedla, že jelikož ministerstvo vědy a techniky používá průhledná a objektivní kriteria, nemůže při rozhodování o prioritních projektech uplatňovat volnost uvažování, a že Komise nepředložila žádný důkaz, který by podporoval její závěr, že volnost uvažování byla využívána.

(52) Tvrzení o nežalovatelnosti obou programů se zamítá ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny níže v bodech 75 až 77 odůvodnění. Nebyl předložen žádný důkaz, který by zpochybnil předběžné zjištění, že TDBL je specifický pro určitá odvětví investující do určitých projektů podle rozhodnutí ministerstva obchodu a průmyslu. K programu STPF také nebyly poskytnuty žádné informace o kriteriích používaných ministerstvem vědy a techniky. V průběhu šetření bylo ověřeno, že ministerstvo vědy a techniky skutečně občas o prioritních projektech rozhodovalo. To se považuje za dostatečný důkaz pro zjištění, že program STPF je ve skutečnosti specifický ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. c) základního nařízení. Proto se tvrzení, že programy nejsou specifické, zamítá.

e) *Půjčky na financování vývozu*

(53) Jeden korejský vyvážející výrobce tvrdil, že Komise nebrala v úvahu určité ověřené informace a udělala chybu ve výpočtu při stanovení výhody z půjček EXIM-SM.

(54) Má se za to, že toto tvrzení je opodstatněné. Proto byla výše subvence pro dotčenou společnost odpovídajícím způsobem upravena.

(55) KV uvedla, že sazby úroků k půjčkám EXIM-EC (vývozní půjčky před odesláním), EXIM-SM a EXIM-FIC byly vyšší než úroky, které EXIM skutečně zaplatil, takže by půjčky EXIM-EC, EXIM-SM a EXIM-FIC neměly být napadnutelné. Kromě toho se odkazuje na poznámku 5 k čl. 3 odst. 1 písm. a) dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních, podle níž opatření, která podle přílohy I dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních nepředstavují vývozní subvence, nejsou zakázána ani podle tohoto ani podle jiného ustanovení uvedené dohody.

(56) Má se za to, že tyto argumenty platí pouze pro „vývozní úvěry" definované v písmenu k) přílohy I základního nařízení. Jak již bylo vysvětleno v bodech 129 a 130 odůvodnění prozatímního nařízení, nepovažují se půjčky podle programů EXIM-EC (před dodávkou), EXIM-SM a EXIM-FIC za „vývozní úvěry" a nevztahuje se na ně písmeno k) přílohy I základního nařízení. Tato tvrzení se proto zamítají.

(57) KV uvedla, že program EXIM-FIC nezávisí ani na uskutečnění vývozu ani na použití domácího a nikoli dováženého zboží ve smyslu čl. 3 odst. 1 dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních. KV rovněž konstatuje, že jelikož je program EXIM-FIC k dispozici pro různá odvětví a jelikož kritérium zahraniční investice je objektivní a neutrální ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních, není program EXIM-FIC specifický.

(58) V reakci na tyto argumenty došla Komise k názoru, že půjčky EXIM-FIC jsou k dispozici pouze společnostem, které investují v cizině, a jsou proto specifické ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení, protože nejsou založeny na neutrálních kriteriích, jak se vysvětluje níže v bodech 80 až 84 odůvodnění. Bylo konstatováno, že program EXIM-FIC nezávisí na uskutečnění vývozu ani na použití domácího a nikoli dováženého zboží ve smyslu čl. 3 odst. 1 dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních.

2. **Program refundací pevně stanovených částek**

(59) KV uvedla, že tento program je program navracení ve smyslu písmena i) přílohy I, přílohy II a přílohy III dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních, a dále tvrdila, že dovozní poplatky se nenavracejí v takové výši, aby převyšovaly poplatky uložené za dovážené vstupy, které se spotřebovávají při výrobě vyváženého zboží s přihlédnutím k obvyklému odpadu.

(60) V reakci na tyto argumenty došla Komise k závěru, že jelikož neexistuje povinnost dovážet jakékoli vstupy na výrobu vyváženého zboží, není program navracení pevné částky ani programem navracení cla, ani programem náhradního navracení ve smyslu písmena i) přílohy I, přílohy II a přílohy III dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních. Ve skutečnosti se na korejský systém navracení pevné částky vztahuje všeobecná definice subvence podle článku 2 základního nařízení, který přejímá článek 1 dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních. Představuje subvenci, protože KV poskytuje finanční příspěvek ve formě pomoci na základě hodnoty vývozu FOB (vyplaceně na loď) a uděluje příjemci přímý příspěvek. Je to subvence podmíněná ze zákona uskutečněním vývozu, a proto se považuje za specifickou podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení. V důsledku toho nevzniká záležitost nadměrného vrácení dovozního cla, jak je uvedeno v čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení, protože je relevantní pouze pro případy programu navracení a náhradního navracení v souladu s přílohami I až III základního nařízení. Tato tvrzení se proto zamítají.

(61) KV uvedla, že podle přílohy II odst. II bodu 2 dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních bude provedena další kontrola v souladu s přílohou II odst. II bodem 1 dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních, jestliže neexistuje systém nebo postup pro rozhodování, zda došlo k nadměrné platbě a považují-li to orgány provádějící šetření za nezbytné. KV tvrdila, že protože Komise nekontrolovala, zda ve skutečnosti došlo k nadměrnému navrácení dovozních poplatků ze vstupů spotřebovaných při výrobě vyváženého zboží, neexistuje žádný důvod pro vyslovení závěru, že korejský systém navracení pevné částky představuje specifickou subvenci podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení.

(62) Má se za to, že tento argument je nemístný, protože příloha II odst. II bod 2 dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních se vztahuje k programu navracení cla, kterým, jak je vysvětleno výše, zkoumaný program není. V každém případě, a to dokonce i kdyby se jednalo o program navracení cla, však příloha II odst. II bod 5 a příloha III odst. II bod 3 základního nařízení stanoví, že by takovou kontrolu prováděla vláda vyvážející země na základě skutečných transakcí. KV takovou kontrolu neprovedla. Proto Komise nezkoumala, zda ve skutečnosti došlo k nadměrnému navracení dovozních poplatků ze vstupů spotřebovaných při výrobě vyváženého zboží.

(63) Jeden korejský vyvážející výrobce uvedl, že argument Komise, že není zaveden systém nebo postup pro potvrzování, které vstupy a v jakém množství se spotřebovávají při výrobě vyváženého zboží, není platný, protože refundace cla je povolena pouze pro vstupy skutečně použité při výrobě vyváženého zboží a pro skutečně zaplacené clo.

(64) Jako reakce na tyto argumenty se má za to, že podle programu navracení pevné částky se výše převzatých příspěvků nevypočítává ve vztahu ke vstupům skutečně spotřebovaným ve výrobním procesu nebo ke skutečně zaplacenému dovoznímu clu, ale počítá se jako paušální částka na základě celkového vývozu. Proto se tato tvrzení zamítají.

(65) Jeden korejský vyvážející výrobce dále tvrdil, že neměl žádnou výhodu z používání tohoto systému, a uvedl, že zaplatil dovozní clo za suroviny použité při výrobě dotčeného zboží, vyvezl dotčené zboží a částka navráceného cla byla nižší než částka, kterou by dostal, kdyby se používal individuální systém. KV dále uvedla, že korejský vyvážející výrobce, který využíval systém navracení cla, poskytl Komisi důkaz, že vrácená částka z dovozních poplatků je mnohem nižší než částka vybíraná z dovážených vstupů, které byly spotřebovány při výrobě vyváženého zboží v době šetření.

(66) Jako reakce na tyto argumenty se má za to, že z důvodů vysvětlených výše představují platby v rámci programu navracení pevné částky příspěvky vyplácené na základě uskutečnění vývozu, a proto jsou specifické a napadnutelné podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení. Navíc je irelevantní, zda by použití přípustného programu navracení cla bylo pro vyvážejícího výrobce výhodnější, protože si vybral přijetí příspěvků podle programu, ve kterém se jedná o napadnutelnou subvenci. Proto se tato tvrzení zamítají.

3. **Daňové programy**

a) *Nespecifičnost omezení na zpracovatelský průmysl*

(67) Ve svém prozatímním rozhodnutí došla Komise k názoru, že určité články zákona „Tax Exemption and Reduction Control Law“ (TERCL) jsou napadnutelné, protože jsou specifické podle čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení tím, že jsou omezeny na určité podniky, včetně podniků zpracovatelského průmyslu. Jsou to tyto články:

— článek 7 (Zvláštní snížení daně a vynětí z daňové povinnosti pro malé a střední zpracovatelské podniky, atd.),

— článek 8 (Rezerva na technický vývoj),

— článek 9 (Daňový odpočet na výdaje na vývoj techniky a lidských zdrojů),

— článek 25 (Daňový odpočet na investice do zařízení na zvýšení produktivity),

— článek 27 (Krátkodobý daňový odpočet na investice).

(68) KV uvedla, že jelikož jsou ustanovení těchto článků prakticky dostupná významně širokému okruhu odvětví/podniků, nejsou specifická ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a), b) a c) dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních, a tudíž nejsou napadnutelná (tyto odstavce dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních jsou reprodukovány v čl. 3 odst. 2 písm. a), b) a c) základního nařízení). KV zejména zdůraznila, že pojem „zpracovatelský průmysl“ je definován velmi široce a v praxi zahrnuje desítky tisíc dílčích kategorií hospodářských odvětví.

(69) Základní zásadou specifičnosti je myšlenka, že subvence, která narušuje přidělování zdrojů v rámci nějakého hospodářství tím, že upřednostňuje určité podniky proti jiným, by měla být předmětem vyrovnávacích opatření, jestliže působí újmu. Je-li způsobilost k získání subvence omezena v rámci nějakého hospodářství na základě kriterií, která nejsou neutrální, předpokládá se, že vzniklo takové narušení. Na této zásadě je založen čl. 2 odst. 1 písm. a) dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních a čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení, které stanoví, že určitá subvence je specifická, jestliže orgán, který ji uděluje, nebo zákonný předpis, podle něhož udělující orgán pracuje, výslovně omezuje přístup k subvenci na určité podniky. V tomto případě se předpokládá, že i když může být pojem „zpracovatelský průmysl“ definován velmi široce, jsou ustanovení výše uvedených článků zákona TERCL dále navržena tak, že omezují výhody jimi poskytované na určité podniky tím, že podmiňují způsobilost jinými nikoli neutrálními kriterii, například investováním do určitých typů výrobků špičkových technologií nebo zahraničními investicemi.

(70) KV uvedla, že taková kriteria jsou neutrální, protože všechny společnosti mají rovnou příležitost využívat těchto subvencí. Uvádí například, že subvence pro firmy, které investují v zahraničí, není specifická, protože všechny firmy mohou v zahraničí investovat. Podle tohoto argumentu je však nespecifická také subvence omezená na firmy v textilních oborech, protože všechny firmy „mohou“ rozšířit svou výrobu na textilie. Má-li mít specifičnost podle dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních nějaký smysl, musí pokrývat situace, kde vlády podmiňují subvence takovými podmínkami, o kterých předem vědí, že vážně omezí počet firem způsobilých k podání žádosti; takové subvence jsou navrženy tak, že upřednostňují určité podniky před jinými. Z tohoto důvodu není typ kriterií používaných KV k určení příjemců „neutrální“ a jak je níže vysvětleno, nepoužívají se horizontálně, jak to požaduje čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení. Bylo proto zjištěno, že subvence podle těchto článků zákona TERCL jsou specifické; podrobnější důvody jsou uvedeny níže u jednotlivých programů.

b) *Nevhodný postup*

(71) KV uvedla, že když navrhovatel v tomto řízení nepředložil žádné obvinění týkající se daňových ustanovení určitých článků zákona TERCL, neměly by být tyto články zahrnuty do jakéhokoli rozhodování v rámci tohoto řízení. Jedná se o tyto články:

— článek 5 (Zvláštní daňový odpočet pro malé a střední podniky),

— článek 7 (Zvláštní snížení a vynětí z daňové povinnosti pro malé a střední zpracovatelské podniky, atd.),

— článek 27 (Krátkodobý daňový odpočet na investice).

(72) KV zejména uvádí, že:

i) článek 11 dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních (článek 10 základního nařízení) zahrnuje seznam informací, jež mají být obsaženy v jakékoli stížnosti, včetně důkazu existence subvencí a částky a povahy dané subvence;

ii) čl. 12 odst. 1 dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních (článek 11 základního nařízení) konstatuje, že členům, kteří mají zájem o šetření ve věci vyrovnávacího cla, a zúčastněným stranám musí být sděleno, jaké informace orgány vyžadují;

iii) odstavec 7 přílohy VI dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních (čl. 26 odst. 3 základního nařízení) konstatuje, že by se obvykle mělo před (kontrolní) návštěvou dotčené firmě sdělit, jaký typ informací se má ověřovat a jaké další informace bude potřeba poskytnout.

(73) KV uvádí, že na tato ustanovení dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních nebyl brán zřetel tím, že programy neuváděné navrhovatelem byly zahrnuty do rozhodování, a že navíc jak KV, tak někteří spolupracující vyvážející výrobci neměli možnost se řádně obhajovat.

(74) V reakci na tvrzení KV se má za to, že při předkládání stížnosti se nemůže očekávat, že navrhovatelé budou znát do poslední podrobnosti zpochybňované programy subvencí v nějaké třetí zemi. V tomto případě napadl navrhovatel velké množství daňových subvencí udělených v rámci zákona TERCL. Při šetření pak byly odhaleny další daňové subvence udělené na základě určitých ustanovení zákona TERCL, které nebyly specificky zmíněny v návrhu, mají však velmi podobný vliv jako napadnuté programy. S ohledem na povahu těchto subvencí a zejména na skutečnost, že jsou udělovány v globálním rámci zákona TERCL (proti němuž navrhovatel uvedl řadu nepodložených tvrzení), se má za to, že Komise má právo je prošetřit a případně doporučit vyrovnávací opatření.

c) *Článek 8 zákona TERCL (Rezerva na vývoj technologií)*

(75) Vedle svého tvrzení o nespecifičnosti ustanovení tohoto článku KV dále uvedla, že tento článek představuje nenapadnutelnou subvenci pro výzkum a vývoj ve smyslu čl. 8 odst. 2 písm. a) dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních (tento odstavec dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních je reprodukován v čl. 4 odst. 2 základního nařízení).

(76) Bylo upozorněno, že jestliže jsou subvence na výzkum a vývoj splňující požadavky čl. 8 odst. 2 písm. a) dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních oznamovány WTO podle ustanovení čl. 8 odst. 3 uvedené dohody, nemůže být ani zahájeno šetření proti takovým subvencím. S ohledem na článek 8 zákona TERCL bylo konstatováno, že Korea neoznámila toto ustanovení WTO podle čl. 8 odst. 3 dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních. V souladu s tím měla Komise právo zahájit vyšetřování tohoto ustanovení zákona TERCL. Pokud jde o tvrzení KV, že toto ustanovení je nenapadnutelné a v souladu s tím je chráněno před vyrovnávacími opatřeními, byla KV požádána, aby takovou nenapadnutelnost prokázala. Komise jí na začátku šetření poskytla příležitost takový důkaz předložit, KV to však neučinila. Za těchto okolností lze uložit vyrovnávací opatření k výhodám podle tohoto článku.

(77) Pokud jde o tvrzení KV o nespecifičnosti subvencí, není program neutrální, protože rozlišuje mezi normálními firmami a firmami zaměřenými na technologie. Později uvedené firmy dostávají vyšší příspěvky. Takové rozlišování ukazuje, že kriteria nejsou neutrální a že vylučují velký počet firem, pro které není takový technický vývoj nezbytný. Z těchto důvodů a z důvodů uvedených v bodech 67 až 70 odůvodnění se má za to, že článek 8 zákona TERCL je specifický, a proto napadnutelný.

d) *Článek 9 zákona TERCL (Daňový odpočet výdajů na vývoj techniky a lidských zdrojů)*

(78) Navíc k obecnému tvrzení KV o nespecifičnosti ustanovení tohoto článku tvrdila KV, že kriterium vývoje techniky a lidských zdrojů je objektivní a neutrální kriterium ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních. Má se za to, že toto kriterium není neutrální ve smyslu uvedeného článku dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních ani ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení. Podle tohoto později uvedeného článku musí objektivní kriteria nebo

podmínky být neutrální a také ekonomické ve své povaze a musí být používány horizontálně. Ustanovení tohoto článku zákona TERCL nejsou považována za horizontální ve své povaze, protože je zřejmé, že společnosti v určitých průmyslových odvětvích budou více zaměřeny na techniku než společnosti v jiných odvětvích, a proto budou spíše využívat výhod tohoto ustanovení. KV tím, že schválila toto ustanovení zákona TERCL, udělila nepřiměřenou výhodu firmám v určitých průmyslových odvětvích.

(79) Má se za to, že tento program je specifický, protože se omezuje na určité podniky (viz body 67 až 70 odůvodnění), a proto je napadnutelný. Tento program je rovněž specifický podle čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení, a proto je napadnutelný.

e) *Článek 23 zákon TERCL (Rezerva na ztráty při zahraničních investicích)*

(80) KV konstatovala, že ustanovení tohoto článku nejsou od 1. ledna 1998 účinná. KV rovněž uvedla, že ustanovení tohoto článku jsou dostupná velkému počtu průmyslových odvětví, a také že kriterium zahraničních investic je objektivní a neutrální kriterium ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních.

(81) Toto ustanovení má povahu odložení daně, která se opět bude přičítat k daňovému základu společnosti po dvouletém období odkladu v rovnoměrných částkách během tří let. V souladu s tím se v případě daní odložených v posledním roce způsobilosti (daňový rok 1997) příspěvky v době šetření (1. dubna 1997 až 31. března 1998) nadále přičítaly a budou se ještě po určitý počet let přičítat společnostem, které tohoto daňového ustanovení využily.

(82) S ohledem na tvrzení KV, že ustanovení tohoto článku jsou k dispozici velkému počtu průmyslových odvětví, bylo konstatováno, že Komise ve svých předběžných nálezech zjistila, že ustanovení tohoto článku byla omezena na korejské společnosti, které investují v cizině. Nebyly předloženy žádné nové informace, že tomu tak není. Podobně jako u výše uvedeného tvrzení KV o nespecifičnosti omezení na zpracovatelský průmysl (viz body 67 až 70 odůvodnění) ustanovení článku 23 zákona TERCL skutečně omezují příspěvky podle uvedeného článku na určité podniky. Toto ustanovení je proto specifické podle čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení, a proto je napadnutelné.

(83) KV také tvrdila, že kriterium zahraniční investice je objektivní a neutrální kriterium ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních. Má se za to, že toto kriterium není neutrální ve smyslu uvedeného článku dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních, ani ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení. Tento později uvedený článek požaduje, že objektivní kriteria nebo podmínky musí být neutrální a také ekonomické povahy a musí být používány horizontálně. Ustanovení tohoto článku zákona TERCL nejsou považována za objektivní, protože je předem známo, že společnosti, které neinvestují v cizině, nebudou způsobilé pro udělení příspěvku. Toto kriterium proto není ani neutrální, ani horizontální ve svém použití. Schválením tohoto ustanovení zákona TERCL tak KV udělila výhodu omezenému počtu podniků, které mají zahraniční majetkovou účast.

(84) Má se tedy za to, že toto ustanovení zákona TERCL je specifické podle čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení, a proto je napadnutelné.

f) *Článek 25 zákona TERCL (Daňový odpočet na investice do zařízení ke zvýšení produktivity)*

(85) KV nejenom tvrdila, že ustanovení tohoto článku nejsou specifická, ale také poukázala na skutečnost, že ta ustanovení tohoto článku, v jejichž důsledku byla tuzemská zařízení preferována v porovnání s dováženými, byla koncem roku 1996, tedy před sledovaným obdobím, vypuštěna. Ve svých předběžných nálezech Komise skutečně poznamenala, že ustanovení v tomto článku o rozdílných sazbách platných pro dovážená (daňový odpočet ve výši 3 %) a doma nakoupená (daňový odpočet ve výši 10 %) zařízení byla na konci roku 1996 vypuštěna. Protože si však společnosti, které zahájily před koncem roku 1996 investiční projekty pokračující i po tomto datu, mohou vybrat, zda budou využívat výhody sazeb platných před uvedeným datem, načítaly se příspěvky během doby šetření.

(86) Pokud jde o rozdílné sazby platné pro dovážená a doma nakoupená zařízení před koncem roku 1996, bylo již zjištěno, že tento program je specifický podle čl. 3 odst. 4 písm. b) základního nařízení. Pokud jde o obecné tvrzení o nespecifičnosti, má se za to, že tento program je specifický, protože je omezený na určité podniky (viz body 67 až 70 odůvodnění), a proto je napadnutelný. Je předem známo, že určité podniky mohou pravděpodobněji než jiné získat daňové výhody za zlepšení produktivity již kvůli typu své podnikatelské činnosti. Proto budou výhody tohoto programu neodvratně relevantnější pro určitá odvětví než pro jiná.

g) *Článek 27 zákona TERCL (Krátkodobý daňový odpočet na investice)*

(87) KV tvrdila nejen to, že ustanovení tohoto článku nejsou specifická, ale také upozornila, že ustanovení, v jehož důsledku byla zařízení zakoupená doma zvýhodňována oproti dováženým, bylo na konci roku 1996 vypuštěno. Komise ve svých předběžných nálezech konstatovala, že by příspěvky načtené podle tohoto články měly být vyrovnány, protože společnosti si u investičních projektů zahájených před koncem roku 1996 mohly vybrat, zda budou mít prospěch z různých sazeb platných pro dovážená (3 % daňový odpočet) a doma zakoupená (10 % daňový odpočet) zařízení. Výhody se v souladu s tím načítaly během doby šetření.

(88) Má se za to, že tento program je specifický, protože je omezený na určité podniky (viz body 67 až 70 odůvodnění), a proto napadnutelný. S ohledem na rozdílné sazby platné před koncem roku 1996 je tento program specifický podle čl. 3 odst. 4 písm. b) základního nařízení. Pokud jde o obecné tvrzení o nespecifičnosti jako u článku 25, je tento program dostupný pouze firmám, které investují do vybavení na zlepšení produktivity. Kvůli povaze této podmínky je nevyhnutelné, že pro určité podniky bude čerpání této výhody pravděpodobnější než pro jiné.

4. **Výše napadnutelných subvencí**

(89) S ohledem na výše uvedené konečné nálezy týkající se různých programů činí částky napadnutelných subvencí pro jednotlivé sledované vyvážející výrobce:

	Půjčky (vývoz)	Půjčky (ostatní)	Daň (vývoz)	Daň (ostatní)	Navrácení cla	Celková subvence
Korea Welding	0,47	0,06	0,34	0,08	0	0,95
Shine Metal Pruducts	1,63	0	0	0	1,09	2,72
Dae Sung Rope Mfg. Co. Ltd	0,09	0,15	0,06	0,55	0	0,85
Korea Sangsa Co. Ltd/ Myung Jin Co. Ltd	0,17	0	0,15	0,25	0	0,57
Kowel Special Steel Wire Co.	0,88	0	0	0,03	0	0,91
SeAH Metal Products Co., Ltd	2,31	0,18	0,02	0	0	2,51

(90) Vážený průměr rozpětí subvencí celé země za všechny sledované vyvážející výrobce, zastupující veškerý vývoz do společenství pocházející z Korey a vyjádřený jako procentuální podíl ceny CIF na hranici Společenství je nepatrný, tj. méně než 1 %. Za těchto okolností je třeba považovat rozpětí subvencí v případě Korey za zanedbatelné v souladu s čl. 14 odst. 3 základního nařízení.

E. **ÚJMA**

1. **Úvodní poznámka**

(91) Na základě výše uvedených nálezů týkajících se Korey, tj. zjištění, že rozpětí subvencí pro celou zemi je nižší než minimální práh, nepovažují se dovozy silných drátů pocházejících z Korey nadále za subvencované dovozy. Proto se na rozdíl od zjištění uvedených v prozatímním nařízení budou pro níže uvedené hodnocení újmy brát v úvahu pouze dovozy pocházející z Indie.

2. **Výrobní odvětví Společenství**

(92) Protože žádná ze zúčastněných stran nepředložila žádný nový důkaz nebo další podstatný argument, potvrzují se nálezy uvedené v bodech 207 a 208 odůvodnění prozatímního nařízení, tj. navrhující výrobci ze Společenství zastupující více než 65 % celkové výroby silných drátů ve Společenství tvoří v souladu s čl. 9 odst. 1 základního nařízení výrobní odvětví Společenství.

3. **Aspekty hospodářské soutěže**

(93) Ve svých poznámkách následujících po sdělení indičtí vyvážející výrobci opakovali tvrzení, že všechny údaje předložené výrobním odvětvím Společenství v rámci probíhajícího řízení byly jednotným použitím systému „přirážky na slitiny“ uměle nadsazeny, a že proto nebylo možné uskutečnit přesný rozbor újmy v rámci řízení zaměřeného na subvence. Protože však zúčastněné strany nepředložily žádné nové argumenty a podle konečného rozhodnutí byla stížnost v případě IV/E-1/36 930 týkající se tyčí z lesklé korozivzdorné oceli, které patří do stejné kategorie výrobků jako silné dráty z korozivzdorné oceli, zamítnuta, potvrzují se tímto nálezy uvedené bodech 209 až 216 odůvodnění prozatímního nařízení.

4. **Spotřeba Společenství**

(94) Po sdělení některé zúčastněné strany uvedly, že metodika použitá při stanovení spotřeby Společenství, zejména pokud jde o prodeje nespolupracujících výrobců Společenství a dovozy ze třetích zemí, nebyla vhodná.

(95) V tomto ohledu je třeba připomenout, že podrobné a ověřené údaje jsou k dispozici pouze za výrobní odvětví Společenství a spolupracující vyvážející výrobce v dotčené zemi. Proto byly v souladu s důslednou praxí institucí Společenství použity informace, které měla Komise k dispozici, a to zejména informace z nezávislých statistických zdrojů. Žádná ze zúčastněných stran nepředložila informace, které by ukazovaly, že je přístup institucí Společenství v tomto případě nepřiměřený a neodůvodněný.

(96) V důsledku toho se potvrzují nálezy uvedené v bodech 217 a 218 odůvodnění prozatímního nařízení.

5. **Objem a tržní podíly subvencovaných dovozů**

(97) Dovozy pocházející z Indie se vyvíjely takto: 952 t v roce 1994, 4 513 t v roce 1995, 6 951 t v roce 1996, 8 719 t v roce 1997 a 9 166 t v době šetření. Ve sledovaném období se tedy stále a významně zvyšovaly, a to zhruba o 850 %.

(98) Tržní podíly subvencovaných dovozů pocházejících z Indie se stále zvyšovaly z 1,4 % v roce 1994 na 5,6 % v roce 1995, 9,9 % v roce 1996 a 11,1 % v roce 1997 a v době šetření zůstávaly stabilně na úrovni 11,1 %.

6. **Ceny subvencovaných dovozů**

a) *Vývoj cen*

(99) Průměrné prodejní ceny za kilogram (v ECU) dovážených výrobků pocházejících z Indie se mezi rokem 1994 a rokem 1995 zvýšily (z 1,88 na 2,44), od uvedeného roku se však trvale snižovaly (2,32 v roce 1996, 2,10 v roce 1997 a 2,05 v době šetření).

b) *Cenové podbízení*

(100) Pokud jde o metodiku používanou při výpočtu rozpětí cenového podbízení, vznesly některé zúčastněné strany námitky proti metodice používané Komisí ve fázi předběžného šetření. Tvrdily, že zjištěné údaje jsou nadsazené, protože žádné záporné částky, o které byly ceny vyvážejícího výrobce nižší než ceny výrobního odvětví Společenství, nebyly vyrovnány proti zjištěným kladným částkám.

(101) Je třeba poznamenat, že při použití metody pro výpočet rozpětí cenového podbízení popsané v bodech 226 a 227 odůvodnění prozatímního nařízení byly srovnávány vážené průměry čistých prodejních cen subvencovaných dovozů u jednotlivých dovozů s průměrnými čistými cenami modelů výrobního odvětví Společenství na trhu Společenství. Tato metodika umožňovala u jednotlivých transakcí brát v úvahu částku, o kterou cena určitého modelu stanovená vyvážejícím výrobcem převyšovala cenu výrobního odvětví Společenství.

(102) Proto se potvrzují závěry o použité obecné metodice uvedené v bodech 226 až 227 odůvodnění prozatímního nařízení.

(103) Protože žádné jiné připomínky nedošly, potvrzují se tímto skutečná rozpětí cenového podbízení u dovozů pocházejících z Indie, stanovená v bodu 228 odůvodnění prozatímního nařízení.

7. **Situace výrobního odvětví Společenství**

(104) Protože žádná ze zúčastněných stran nevznesla argumenty k předběžným nálezům o ekonomických ukazatelích, které se týkají situace výrobního odvětví ve Společenství, potvrzují se tímto nálezy uvedené v bodech 229 až 238 odůvodnění prozatímního nařízení.

(105) Některé zúčastněné strany uvedly, že na základě ekonomických ukazatelů o výrobním odvětví Společenství nebylo možno vyslovit závěr, že toto odvětví bylo významně poškozováno. Tvrdily, že situace výrobního odvětví ve Společenství zůstala ve sledovaném období poměrně stabilní a dokonce jevila znaky zlepšení, pokud jde o výrobu, objem prodeje a investice. Klesající tendenci ziskovosti lze vysvětlovat rozhodnutím výrobního odvětví Společenství zaměřit se na výrobky vyžadující vyšší výrobní náklady.

(106) Jak je uvedeno v bodech 237 a 238 odůvodnění prozatímního nařízení, připomíná se, že základem závěru o podstatném poškození výrobního odvětví Společenství byla skutečnost, že se výrobní odvětví Společenství nemohlo kvůli subvencovaným dovozům řídit růstovou tendencí trhu, neobnovilo své postavení na trhu a podařilo se mu pouze udržet stálý objem prodeje na úkor ziskovosti, která se v souvislosti se snižováním prodejních cen silně zhoršila. Objem prodejů výrobního odvětví Společenství se mezi rokem 1994 a dobou šetření zvýšil pouze o 5 %, zatímco trh Společenství se za stejné období zvýšil o 20 %. Navíc mírné zvýšení výroby a investic bylo způsobeno pouze skutečností, že se výrobní odvětví Společenství snažilo udržet svůj tržní podíl. Klesající tendence ziskovosti tak nebyla způsobena výhradně tím, že výrobní odvětví Společenství také začalo vyrábět určité modely, kterým subvencované dovozy tolik nekonkurovaly.

(107) Na základě výše uvedeného se má za to, že výrobní odvětví Společenství utrpělo podstatnou újmu, jak je uvedeno v bodech 237 a 238 odůvodnění prozatímního nařízení.

F. **PŘÍČINA ÚJMY**

(108) Služby Komise zkoumaly podle čl. 8 odst. 6 a 7 základního nařízení, zda dovozy pocházející z Indie způsobily podstatnou újmu. Byly rovněž zkoumány jiné známé faktory než subvencované dovozy, které by mohly zároveň poškozovat výrobní odvětví Společenství, aby bylo zajištěno, že případná újma způsobená těmito faktory nebude připisována subvencovaným dovozům.

a) *Vliv subvencovaných dovozů*

(109) Významné zvýšení objemu prodejů (zhruba o 850 %) a tržních podílů subvencovaných dovozů (z 1,4 na 11,1 %) mezi rokem 1994 a dobou šetření i zjištěné značné cenové podbízení se objevily současně se zhoršením situace výrobního odvětví Společenství v podobě ztráty tržních podílů, poklesu ceny a zhoršující se ziskovostí.

(110) V kontextu obecného poklesu trhu v roce 1996, který následoval po silném růstu z roku 1995, bylo výrobní odvětví Společenství negativně ovlivněno stálým zvyšováním subvencovaných dovozů. Dovozy pocházející z Indie v uvedeném roce překvapivě vzrostly.

(111) Obnovený růst trhu od roku 1997 prospěl především subvencovaným dovozům. Objemy prodejů výrobního odvětví Společenství nesledovaly růst trhu a prodejní ceny se nezvýšily na svou dřívější úroveň. Výrobní odvětví Společenství naopak trpělo snižováním cen a silnou cenovou depresí, jak ukazuje zjištěné cenové podbízení. Tato situace se odráží ve zhoršené ziskovosti a klesající zaměstnanosti.

(112) S ohledem na levné dovozy pocházející z Indie mělo výrobní odvětví Společenství možnost buď udržovat své ceny s rizikem, že ztratí objem prodejů, nebo se řídit cenami subvencovaných dovozů bez ohledu na důsledky pro ziskovost. Výsledkem obou těchto strategií byl záporný vliv na ziskovost, a to jak přímo (nižší ceny), tak nepřímo (vysoké ceny vedly k nižšímu objemu prodejů, který měl za následek vyšší výrobní náklady na tunu). Od roku 1996 všichni výrobci ve Společenství výrazně snižovali prodejní ceny, což mělo opět záporný vliv na jejich ziskovost, i když se snažili soustředit na určitá odvětví trhu a vyhnout se tak ještě silnějšímu vlivu subvencovaných dovozů. To jasně ukazuje citlivost trhu na ceny a významný dopad cenového podbízení uplatňovaného indickými vyvážejícími výrobci.

b) *Vliv dalších faktorů*

(113) Služby Komise zkoumaly v souladu s čl. 8 odst. 7 základního nařízení, zda na situaci výrobního odvětví Společenství mohly mít vliv jiné faktory než subvencované dovozy z Indie, a zaměřily se zejména na úlohu jiných výrobců ze Společenství, kteří při šetření nespolupracovali, a na dovozy z jiných třetích zemí.

i) Jiní výrobci ze Společenství

(114) Po přijetí prozatímního nařízení některé zúčastněné strany uvedly v pochybnost, zda byla újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství, způsobena subvencovanými dovozy. Zejména tvrdily, že újma byla způsobena jinými faktory, totiž jinými výrobci ze Společenství. V tomto ohledu bylo uváděno, že s ohledem na omezenou spolupráci výrobců ze Společenství nebylo hodnocení dopadu prodejů nespolupracujících výrobců ze Společenství zcela spolehlivé.

(115) Je třeba připomenout, že podrobné a ověřené údaje jsou k dispozici pouze pro výrobní odvětví Společenství. S ohledem na vysokou úroveň spolupráce výrobního odvětví Společenství zajišťující reprezentativní nálezy i průhlednost a cenovou pružnost trhu silných drátů z korozivzdorné oceli ve Společenství je přípustný závěr, že jiní výrobci ze Společenství se řídili pravděpodobně podobnou tendencí jako výrobní odvětví Společenství, a to zejména pokud jde o ceny. Navíc žádná ze zúčastněných stran nepředložila informace, které by naznačovaly, že výrobci, kteří si nestěžovali, působili v příznivějším prostředí.

ii) Dovozy ze třetích zemí

(116) Dovozy z jiných třetích zemí dosahovaly těchto tržních podílů:

(v % objemu)

	1994	1995	1996	1997	Sledované období
Korea	0,4	0,6	1,0	1,1	1,5
Švýcarsko	6,6	6,3	5,5	6,7	6,9
Ostatní země	1,4	2,8	2,5	1,7	2,2
Ostatní dovozy celkem	8,4	9,7	9,0	9,6	10,6

(117) Tržní podíl dovozů silných drátů z korozivzdorné oceli, pocházejících ze třetích zemí, se mezi rokem 1994 a dobou šetření zvýšil pouze o 2,2 procentuální body, zatímco subvencované dovozy pocházející z Indie se za stejné období zvýšily o 9,7 procentuálních bodů. Pokud jde o ceny, nebyly v průběhu šetření zjištěny žádné známky jakéhokoli cenového podbízení ve vztahu k prodejním cenám výrobního odvětví Společenství.

Korea

(118) V souvislosti s tímto šetřením byly zkoumány dovozy pocházející z Korey a Komise došla k závěru, že vážený průměr rozpětí subvence za celou zemi je nižší než práh zanedbatelnosti. S ohledem na výše uvedený vývoj těchto dovozů se má za to, že jejich tendence růstu je méně výrazná než u dovozů pocházejících z Indie, přesto však není zanedbatelná.

(119) Na základě výše uvedených nálezů se má za to, že dovozy ze třetích zemí mohly přispět k újmě výrobního odvětví Společenství, samy o sobě však nemohou být zejména s ohledem na vývoj tržního podílu těchto třetích zemí ve sledovaném období považovány za dostatečně silné na to, aby prolomily zjištěné příčinné souvislosti mezi subvencovanými dovozy z Indie a významným poškozením výrobního odvětví Společenství.

iii) Ostatní faktory

(120) Zúčastněné strany nepředložily žádné nové argumenty k otázce, zda mohly k újmě výrobního odvětví Společenství přispět jiné faktory, a to zejména pokles poptávky, změna spotřebních zvyklostí, technický vývoj nebo výkon vývozu a produktivita výrobního odvětví Společenství. Proto jsou tímto potvrzeny nálezy uvedené v bodech 247 až 250 odůvodnění prozatímního nařízení.

c) *Závěr o příčině újmy*

(121) Jiné faktory než subvencované dovozy pocházející z Indie, i když mohly přispět k újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství, nebyly tedy natolik silné, aby prolomily příčinnou souvislost mezi subvencovanými dovozy pocházejícími z Indie a jimi způsobenou podstatnou újmou výrobního odvětví Společenství.

(122) S ohledem na výše uvedené se má za to, že subvencované dovozy pocházející z Indie, brány samy o sobě, způsobily podstatnou újmu výrobnímu odvětví Společenství.

G. ZÁJEM SPOLEČENSTVÍ

(123) Po přijetí prozatímního nařízení předložili uživatelé připomínky k možnému účinku cel.

(124) Pokud jde o výrobní odvětví Společenství a ostatní výrobce ze Společenství, protože nebyly předloženy žádné další argumenty o vlivu cel na jejich situaci, potvrzuje se tímto závěr, že uložení opatření umožní výrobnímu odvětví Společenství znovu získat uspokojivou úroveň ziskovosti a udržovat a dále rozvíjet jeho činnosti ve Společenství a zajistit tím jak zaměstnanost, tak investice.

(125) Protože nezávislí dovozci a dodavatelé nepředložili žádné další stanovisko, potvrzují se nálezy uvedené v bodech 257 až 261 odůvodnění prozatímního nařízení.

(126) Pokud jde o uživatele, tvrdily některé společnosti, že uložení opatření by mělo přímý vliv na jejich hospodářskou situaci, protože by vedlo ke zvýšení ceny jejich suroviny. Uvedly však také, že by mohly nakupovat zásoby z jiných zemí než z dotčené země. Navíc by byl s ohledem na celkově nízkou úroveň cel vliv jakéhokoli zvýšení ceny omezený.

(127) Jiní uživatelé obhajovali názor, že díky kvalitě a spolehlivosti výrobků výrobního odvětví Společenství se zavedení opatření na jejich situaci neprojeví.

(128) Proto se potvrzují nálezy uvedené v bodech 252 až 268 odůvodnění prozatímního nařízení, v jejichž důsledku neexistují žádné přesvědčivé důvody proti zavedení vyrovnávacího cla.

H. **KONEČNÝ POSTUP**

1. **Korea**

(129) S ohledem na výše uvedené nálezy, že vážený průměr rozpětí subvencí na dovozy pocházející z Korey za celou zemi je nepodstatný, mělo by se toto řízení ukončit v souladu s čl. 14 odst. 3 základního nařízení.

2. **Indie**

(130) Na základě výše uvedených závěrů o poskytování subvencí, újmě, příčinné souvislosti a zájmu Společenství bylo zvažováno, jakou formu a úroveň by měla mít konečná vyrovnávací opatření, aby se odstranily rušivé vlivy škodlivých subvencí a obnovily účinné konkurenční podmínky a trhu silných drátů z korozivzdorné oceli na celém trhu Společenství.

(131) V souladu s tím, jak je vysvětleno v bodu 271 prozatímního nařízení, byla vypočtena neškodlivá úroveň cen, při níž může výrobní odvětví Společenství pokrýt výrobní náklady a dosáhnout přiměřené ziskovosti při prodeji.

(132) Srovnáním neškodlivé úrovně cen s vývozní cenou výrobců byla zjištěna rozpětí újmy, která s výjimkou jednoho vyvážejícího výrobce byla ve všech případech stejná jako částky subvence zjištěné u spolupracujících vyvážejících výrobců nebo vyšší.

(133) V souladu s čl. 15 odst. 1 základního nařízení má sazba cla odpovídat částce subvence, pokud není rozpětí újmy nižší. Pro spolupracující indické vyvážející výrobce by proto měly platit následující sazby cla:

Společnost	Navrhované vyrovnávací clo %
Bhansali Bright Bars Pvt Ltd	18,5
Devidayal Ltd, Mumba	18,4
Indore Wire Ltd, Indore	19,3
Isibars/Isinox Ltd, Mumbai	13,2
Kei Industries Ltd, Delhi	0
Macro Bars and Wires Pvt Ltd., Mumbai	25,4
Mukand Ltd, Mumbai	13,2
Raajratna Metal Industries Ltd, Mumbai	28,6
Triveni Shinton, Mumbai	0
Venus Wire, Indore	35,4

(134) Aby nebyla poskytována odměna těm, kdo nespolupracují, bylo považováno za vhodné stanovit sazbu cla pro nespolupracující společnosti na nejvyšší úrovni zjištěné u jednotlivého programu subvencí u spolupracujících společností, tj. pro nespolupracující společnosti působící v Indii na 48,8 %.

(135) Individuální sazby cla uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě nálezů z tohoto šetření zaměřeného na subvence. Odrážejí proto situaci zjištěnou při tomto šetření. Tyto sazby cla jsou tak výhradně použitelné na dovozy výrobků pocházejících z dotčené země a vyrobených určitými uvedenými právními subjekty. Výrobky vyrobené jakoukoli jinou společností, která není zvlášť uvedena v účinné části tohoto nařízení, včetně spřízněných subjektů, nemohou využívat těchto sazeb a musí podléhat reziduálnímu clu.

(136) Jakýkoli nárok požadující uplatňování těchto individuálních celních sazeb (např. po změně názvu subjektu) je třeba neprodleně doručit Komisi spolu se všemi potřebnými informacemi, a to zejména o jakékoli změně činností společnosti spojených s výrobou, domácím a zahraničním prodejem, ke které došlo v souvislosti se změnou názvu.

J. VYBÍRÁNÍ PROZATÍMNÍHO CLA

(137) S ohledem na výši napadnutelných subvencí zjištěných v případě vyvážejících výrobců se sídlem v Indii a s ohledem na vážnost újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství se považuje za nezbytné, aby částky zajištěné prostřednictvím prozatímních vyrovnávacích cel z dovozů pocházejících z Indie podle nařízení (ES) č. 618/1999 byly s konečnou platností vybrány ve výši uloženého konečného cla, respektive ve výši prozatímního cla, pokud jsou sazby později uvedeného cla nižší.

(138) Pokud jde o částky zajištěné prozatímními vyrovnávacími cly z dovozů pocházejících z Korey, měly by být uvolněny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné vyrovnávací clo z dovozu drátů z korozivzdorné oceli o průměru nejméně 1 mm, obsahujících nejméně 2,5 % hmotnostních niklu, jiných než obsahujících nejméně 28 % hmotnostních, avšak nejvýše 31 % hmotnostních niklu a nejméně 20 % hmotnostních, avšak nejvýše 22 % hmotnostních chromu, kódu KN ex 7223 00 19 (kód Taric 7223 00 19*90) a pocházejících z Indie.

2. Sazby konečného vyrovnávacího cla, které se vztahují na čistou cenu franko hranice Společenství před proclením, jsou tyto:

Výrobce	Sazba cla (%)	Doplňkový kód Taric
— Bhansali Bright Bars Pvt Ltd. C-8/3, T.T.C. Industrial Area, Village — Pawne Opposite P.I.L., Thane - Belapur Road, Navi Mumbai 400 705, Indie	18,5	A009
— Devidayal Industries Ltd, Gupta Millas Estate, Reay Road, Mumbai 400 010, Indie	18,4	A010
— Indore Wire Company Ltd, Near Fort, Indore 452 006 (M.P.), Indie	19,3	A004
— Isinox Steels Ltd Indiasteel Complex, Railway Gate No 4, Antop Hill, Wadal, Mumbai 400 037, Indie	13,2	A002
— Isibars Ltd Indiasteel Complex, Railway Gate No 4, Antop Hill, Wadal, Mumbai 400 037, Indie	13,2	A011
— Mukand Ltd, L.B.S. Marg, Kurla, Mumbai 400 070, Indie	13,2	A003
— Raajratna Metal Industries Ltd, 909, Sakar - III, Nr Income Tax, Ahmedabad 380 014, Gujarat, Indie	28,6	A005
— Venus Wire Industries Ltd, Block No 19, Raghuvanshi Mill Compound, Senapati Bapat Mrg, Lower Parel, Mumbai 400 013, Indie	35,4	A006
— Macro Bars and Wires Pvt. Ltd., 702 Bombay Market Building Tardeo Road, Mumbai 400 032, Indie	25,4	A008
— Kei Industries Ltd, D-90, Okhla Industrial Area Phase-1, New Delhi, Indie	0	A020
— Triveni Shinton International Ltd., Kandi Mansion, 6 Murai Mohalla Indore, 452 001, (M.P.), Indie	0	A012
— Všechny ostatní společnosti	48,8	A999

3. Pokud není uvedeno jinak, použijí se platná ustanovení týkající se cel.

4. Individuální celní sazby (na rozdíl od celostátních celních sazeb vztahujících se na „ostatní“) uvedené v tomto nařízení se vztahují výlučně na dovoz výrobků vyrobených zvláštní uvedenou právnickou osobou (osobami) a pocházejících z dotyčné země. Na výrobky vyrobené kteroukoli společností, která není uvedena pod svým přesným názvem v normativní části tohoto nařízení, se tyto sazby nevztahují.

Každá žádost o použití těchto individuálních celních sazeb (např. po změně názvu právnické osoby) by měla být neprodleně zaslána Komisi se všemi příslušnými informacemi, zejména o každé změně činností společnosti spojených s výrobou, odbytem doma i v zahraničí, která je spojena s danou změnou názvu. Komise po konzultaci s poradním výborem pozměňuje toto nařízení aktualizací seznamu společností požívajících individuální celní sazby.

Článek 2

1. Částky zajištěné pomocí prozatímních vyrovnávacích cel z dovozů pocházejících z Indie podle nařízení (ES) č. 618/1999 se s konečnou platností vyberou ve výši konečně uložené celní sazby. Zajištěné částky, které převyšují konečné sazby antidumpingových cel, se uvolňují.

2. Ustanovení uvedená v čl. 1 odst. 4 se použijí také na konečný výběr částek zajištěných pomocí prozatímních vyrovnávacích cel.

Článek 3

Řízení týkající se dovozů drátu z korozivzdorné oceli o průměru nejméně 1 mm pocházejících z Koreje se zastavuje. Částky prozatímně zajištěné pomocí prozatímního vyrovnávacího cla z dovozů z Korey podle nařízení (ES) č. 618/1999 se uvolňují.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 12. července 1999.

Za Radu

předseda

S. NIINISTÖ